

De Kribsewé

Wann d'Hallefnuecht bruckt iwer d'Schibbrecher Schlass
da wéimert de Keizche mat raschtejer Strass;
de Fiisjen de billt bal biergop a biergof,
an d'Echelen huupsen a fanne ké Schlof.
Emglönnert ass d'Schlass mam zerbölzte Gesiicht,
an d'Kummer am Tuur ass mat Kärze beflucht.
Do sötzen drei Rötter beim knubblechen Dösch,
en Téinen an Dédechen haalt durch de Bösch.
Dé Wölle vu Wölwerwoltz birelt sech blo,
den Eischer, dé Schibbrecher kommen net no.

Nach drekt op dém ale Gemeier
de Fluch, dén de Jupp huet gedoon,
wé hie fir dem Barong sei Geier
huet missen de Kriipsewé schloon.

Et sötzen drei Rötter beim Wein mat der Kaart,
dat ass en Tornéiren do héich iwer d'Paart.
De Barong vu Schibbrech huckt do sou bleech,
ei, géif en dach spillen, e kritt jo de Streech!
Dach stuerkt en an zekt mat vergeeschtertem Blék,
sou grouss wéi e Schof sétzt e Kiips him um Rék;
dé schléit him seng Geisslen ein d'Kopp, op de Baak,
an d'Zaangen zerbeissen den Hals an den Aak.
Eng Hellewull Kriipsen, e wabblechen Trapp
déi kommen nach hannen, do geet him den Dapp.

Sou klonkt un dém ale Gemeier
de Fluch, dén de Jupp huet gesprach;
well d'Kriipsen déi koumen hien deier:
de Jupp huet de Wé hei gebrach.

Daat ass nach de Fluch, dén de Jupp huet gedoon;
an d'Fielz huet e missen de Kriipsewé schloon.
De Jupp huet verbèntz gier gekriipst a geföscht,
du gouf e vum Barong beim Kriipsen erwöscht.
De Jupp musst de Kriipsewé brieche zur Strof,
de Fluch hölt dem Barong am Graaf nach de Schlof.
Verangscht ass sei Spillen, him klabbert d'Gebék,
him krabbelen d'Kriipsen sou kal op de Rék. -

Do trappt et durch d'Hecken, well d'Auer schléit Eng;
all Geeschter verschwannen an d'Luucht ass rem rëng.

Verdreemt op dém ale Gemeier
gin d'Stieren am frëndleche Bou,
de Bierch ass rem stöll a geheier,
d'Gedéisch könnt och nés zur Rou. -

(Franz Binsfeld)

<https://www.autorenlexikon.lu/page/author/580/580/DEU/index.htm>

|